

اردوغان باز به دروازه‌ی اشتباه رفته؛ نگاهی به سخنرانی اردوغان در سازمان ملل

نویسنده: ابوحسن غزنوی

خبر:

«رجب طیب اردوغان» رئیس‌جمهور ترکیه در ۷۹مین مجمع عمومی سازمان ملل برای حدود ۳۷ دقیقه بدون تکیه به یادداشت و کاغذ، سخنرانی کرد. وی در سخنرانی‌اش از تشکیل ائتلاف «انسانیت» برای توقف نسل‌کشی یهود در غزه یاد کرد و گفت: نتایجها باید مانند هیتلر متوقف شود؛ چنانچه دولت‌ها در جنگ جهانی دوم برای توقف هتلر ائتلاف کرده بودند. اردوغان همچنین گفت که غزه به بزرگترین قبرستان زنان و کودکان جهان تبدیل شده افزود: «اسرائیل در حال نسل‌کشی است» منبع: خبرگزاری (TRT)

تبصره:

در حالی که از سوی برخی‌ها ادعا می‌شود اردوغان از رهبران برجسته‌ی جهان اسلام بوده و در پی احیای خلافت عثمانی می‌باشد؛ اما او بار دیگر تعهد و سرسپردگی خود و دولت‌ش را به نظم طاغوتی جهان به رهبری امریکا ابراز داشت. بلی کشور ترکیه دارای ظرفیت بلند نظامی، صنعتی و میراث‌دار دولت بزرگ همچون خلافت اسلامی عثمانی می‌باشد، که اروپا از هیبت آن به لرزه می‌آید؛ اما دولت کنونی ترکیه به رهبری اردوغان به هیچ وجه آن تاریخ بزرگ را پاسداری ننموده، و نه در آن مسیر حرکت می‌کند. دولت سیکولر ترکیه هنوز در رکاب مصطفی کمال به راه خود ادامه می‌دهد، و در این نظم کفری جهانی به کلی نوب شده است. این حقیقت نه تنها از سخنرانی اردوغان بل از سیاست‌های میدانی آن مشهود است.

ترکیه هنوز عضو ناتو و همپیمان امریکاست. ترکیه هنوز با یهود/اسرائیل مرادوات دیپلوماتیک و تجارتي دارد. هر چند در اعتراض به جنگ غزه برخی از روابط تجاری‌اش را با یهود توقف داده، اما هنوز لوله‌ی نفت و گاز آذربایجان از طریق ترکیه به اسرائیل جریان دارد که از آن در تانک و طیاره یهود تیل ریخته می‌شود تا مسلمانان غزه را قتل‌عام کنند، و یا با گاز آن غذای شان آماده گردد. حال آنکه دولت یهود، آب و نان، برق، گاز و نفت را بر مسلمانان غزه بسته و بر علاوه ریختن هزاران تن باروت، با گرسنگی و تشنگی و نبود امکانات اولیه همچنان آنان را به قتل می‌رساند.

اردوغان در جایگاهی که ایستاده بود، خاک امریکا، بزرگترین حامی اسرائیل است. شورای امنیت که او از آن انتقاد کرد، امریکا یکی از اعضای دایمی آن است، و مدام قطعنامه‌ها علیه یهود و در حمایت از فلسطین را وتو کرده است. امریکا به عنوان بزرگترین حامی و متحد دولت یهود با ارسال پول، تجهیزات نظامی و مهمات عملاً در این کشتار دخیل است، و هشدار می‌دهد که تا آخرین دم از یهود حمایت خواهد کرد.

همان امریکای که بزرگترین حامی سازمان ملل بوده و اجلاس را سالانه برگزار می‌کند، و این فرصت را برای رهبران فراهم می‌سازد. همان سازمان مللی که برای توقف کشتار در غزه هیچ کاری نتوانسته و ده‌ها معضل دیگر مانند آن را تماشا می‌نماید، و به نحوی تسهیل می‌کند. حمایت امریکا از این نسل‌کشی در غزه مانند آفتاب روشن است. پس چرا اردوغان از امریکا مستقیم نام نبرد؟! چرا اردوغان به دروازه‌ی امریکا رفته و دادخواهی می‌کند؟

آنجا که اردوغان از ائتلاف خیالی «انسانیت» برای توقف نتایجها یاد می‌کند به خوبی آشکار می‌شود که او نه راه حل اسلامی و نه پراگماتیک ارائه می‌کند، بلکه بار دیگر به چشم امت خاک می‌پاشد. هر چند اردوغان بخاطر جلب توجه و حمایت مسلمانان از غزه و ترکستان شرقی یاد کرد، اما اصلاً از امت به عنوان کتله‌ی دومیلیاردی مسلمانان یاد نکرد. او در واقع خود را نماینده مردم ترکیه معرفی نموده و از همان موقف سخن گفت.

اردوغان در حالی از ارسال کمک‌های بشردوستانه به غزن سخن گفت که این کمک‌ها به مرحمت دولت یهود بطور خیلی محدود از مرز رفح و از طریق مصر وارد غزه می‌شود، که چندین بار محموله‌ها و کاروان‌های آن مورد حملات شدید یهود قرار گرفت؛ آنهم هنگامی که مردم گرسنه و محتاج غزه برای بدست آوردن این کمک‌ها جمع شده بودند. اردوغان حتی نمی‌تواند از دریای مدیترانه (که بین ترکیه و غزه واقع شده) به غزه کمک‌های بشردوستانه بفرستد. وی مکرر از همین جامعه جهانی و نظم طاغوتی که این وضعیت فجیع را ببار آورده، درخواست کمک و رسیدگی کرد، و هیچ نشانه‌ای از یک راحل واقعی برای امت در سخانش پیدا نبود.

اردوغان همچنان بر تمامیت ارضی و حاکمیت کشورهای کفری مانند اوکراین پافشاری کرد که روزی برخی از آن در قلمرو خلافت عثمانی بود. وی بر تمامیت ارضی و حاکمیت دولت غاصب چین نیز تاکید کرد. همان چینی که گوشه‌ای عظیم و غنی از سرزمین مسلمانان یعنی ترکستان شرقی را اشغال نموده و بر مسلمانان اویغور انواع ظلم و ستم را روا می‌دارد. اردوغان دروغ گفت، که در این راستا با دولت چین در گفتگوست؛ چون هیچ نشانه‌ای از بهبود وضعیت در ترکستان شرقی مشهود نیست.

اردوغان و سایر رهبران و نظام‌های حاکم در جهان اسلام که در نظم حاکم جهانی مدغم شده‌اند و یا آرزوی ادغام را دارند، برای امت اسلامی هیچ دردی را دوا کرده نمی‌توانند.

آن‌ها در حقیقت خود عامل بدبختی مسلمانان اند. این دولت‌ها با وجود داشتن ارتش‌های تا به دندان مسلح، علیه یهود غاصب که دشمن آشکار مسلمانان است، و سرزمین مقدس فلسطین را اشغال نموده، جهاد نمی‌کنند. بلکه سایر گروه‌های اسلامی و میلیون‌ها تن از رعیت مسلمان را که حاضرند با جان و مال خود جهاد کنند، ممانعت می‌نمایند. آنان مرزهای استعماری کشیده شده از سوی همین قلد‌های شورای امنیت - همچون انگلستان، فرانسه، امریکا و روسیه- و قوانین و مقررات تحمیلی آن‌ها بر جهان را پاسداری نموده و استحکام می‌بخشند. در نتیجه دولت یهود به کشتار مردم مظلوم فلسطین و حالا هم لبنان با غرور ادامه می‌دهد بدون این‌که از هیچ نوع عواقب آن باکی داشته باشد.

برای جهان اسلام شخصیتی رهبر بوده می‌تواند که از مصالح و ارزش‌های آن‌ها دفاع کرده و به نظم‌جهانی حاکم پشت نموده و روی خود را به سوی قرآن و سنت رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم گرداند، و حمایت امت اسلامی را جلب و متکی به نصر الهی باشد. جرئت اعلان جهاد و دشمنی با قتل‌عام جاری در غزه و نیز اشغال سایر سرزمین‌های اسلامی جز با جهاد امیر و خلیفه‌ی مسلمانان امکان‌پذیر نیست. چنانچه رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم می‌فرماید:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَّرَائِهِ وَيَنْتَقِي بِهٖ» (رواه البخاري و أبو داود)

ترجمه: امام (خلیفه) مسلمانان سپر است که به امر وی جهاد کرده می‌شود و به تدبیر او مسلمانان از شر دشمن حفاظت می‌شوند.